

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی تهران
دانشکده ی پرستاری و مامایی

تعیین تاثیر آموزش رویکرد کیفیت زندگی درمانی بر ابعاد بهزیستی ذهنی
دانشجویان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۱۳۹۶

پایان نامه برای دریافت کارشناسی ارشد

در

رشته روان پرستاری

استاد راهنما:

دکتر ترانه تقوی لاریجانی

اساتید مشاور:

دکتر علیرضا نیکبخت نصر آبادی

دکتر شیما یونس پور

نگارنده:

مرجان السادات عرشی ها

۱۳۹۷

بررسی تاثیر آموزش "رویکرد کیفیت زندگی درمانی" بر ابعاد بهزیستی ذهنی دانشجویان

پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

مقدمه و هدف: بهزیستی ذهنی مفهومی کلی و یکپارچه است و به ارزیابی و ادراک شخصی افراد از کیفیت زندگی شان اطلاق می شود. پژوهش حاضر با هدف کلی تعیین تاثیر آموزش رویکرد کیفیت زندگی درمانی بر ابعاد بهزیستی ذهنی دانشجویان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تهران انجام شد.

روش کار: مطالعه حاضر یک پژوهش نیمه تجربی به روش پیش آزمون پس آزمون با دو گروه کنترل و آزمون است. جامعه این پژوهش دانشجویان سال سوم و چهارم پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تهران در سال ۱۳۹۶ بودند. ۸۹ دانشجو به شیوه سرشماری، با توجه به معیارهای ورود در مطالعه شرکت داده شده و با استفاده از جدول اعداد تصادفی در دو گروه کنترل (۴۴ نفر) و آزمون (۴۵ نفر) قرار گرفتند. پرسشنامه بهزیستی ذهنی در دو نوبت به فاصله پنج هفته در اختیار گروه کنترل قرار گرفت و جمع آوری شد. گروه آزمون نیز پرسشنامه بهزیستی ذهنی را به فاصله پنج هفته، قبل و بعد از انجام مداخله، تکمیل نمودند. مداخله به صورت برگزاری کلاس آموزشی رویکرد کیفیت زندگی درمانی در هشت جلسه، هفته ای دو روز و هر روز دو ساعت برای گروه آزمون بود. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک با سوالات احتمالی مرتبط با بهزیستی ذهنی، و پرسشنامه های رضایت از زندگی دینر و عاطفه مثبت و منفی کلارک بود که روایی و پایایی هر دو ابزار در مطالعات مشابه در کشور مورد تایید قرار گرفته است. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS16 و آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی (آزمون های آماری من ویتنی، ویلکاکسون، تی مستقل، پیرسون و آنالیز کوواریانس) تجزیه و تحلیل شدند.

یافته ها: تفاوت آماری معنی داری بین دو گروه تحت مطالعه از نظر مشخصات جمعیت شناختی یافت نشد. همچنین با توجه به نتایج حاصل از آنالیز کوواریانس، پس از کنترل اثر نمرات عاطفه منفی در زمان پایه، نمره ی عاطفه منفی در گروه کنترل از نظر آماری به طور معنی داری بزرگتر از مقدار آن در گروه آزمون بود ($F_{1,88}=5/43$ و $p=0/02$). تفاوت آماری معنی داری بین دو گروه تحت مطالعه از نظر میزان عاطفه مثبت و رضایت مندی در انتهای مطالعه مشاهده نشد.

نتیجه گیری: آموزش "کیفیت زندگی درمانی" بر کاهش عاطفه منفی، دانشجویان پرستاری موثر است.

واژه های کلیدی: آموزش کیفیت زندگی درمانی؛ بهزیستی ذهنی؛ دانشجویان پرستاری

**Tehran University of Medical Sciences
School of Nursing and Midwifery**

**Title:
The Effect of Training “ Quality Of Life Therapy” Approach
on Dimensions of Subjective Well-being among Nursing
Students of Tehran University of Medical Sciences**

**A thesis submitted as partial fulfillment of the requirements for Master of Science
(MSc) Degree in Psychiatric Nursing**

Supervisor:

Dr. Tarane Taghavi Larijani

By

Marjan Alsadat Arshiha

2018

Abstract:

Introduction: subjective well-being is a general and integrated concept that refers to the self-evaluation and self-perception of one's quality of life. This study aims to determine The Effect of Training “Quality Of Life Therapy” Approach on Dimensions of Subjective Well-being among Nursing Students of Tehran University of Medical Sciences

Methods: The present research was a quasi-experimental with pretest, posttest, control and experimental group design. The population consisted of third and fourth year nursing students from the Tehran University of Medical Sciences in ۲۰۱۷, 89 Students were chosen by census model and based on the inclusion criteria and were randomly assigned into control (n=44) and experimental (n=45) groups. Subjective well-being questionnaire were given to the control group at two times (five weeks interval). Then the experimental group also completed Subjective well-being questionnaire at two times (five weeks interval), before and after intervention. Intervention was a training course that was held up in 8 sessions twice a week, each 2 hours for the experimental group. The research material includes demographic data questionnaire with the probable questions related to subjective well-being, Diner's Satisfaction With life Scale and Clark's Positive And Negative Affection Scale. Validity and reliability of both have been approved in the same researches in country. Data were analyzed using SPSS16 software, descriptive statistics (mean and standard deviation), and inferential statistics (Mann-Whitney, Wilcoxon, independent t-test, Pearson and covariance analysis).

Results: No significant difference was found between the two groups in terms of demographic characteristics. According to the results of covariance analysis, after controlling the effect of negative emotional scores during the baseline, negative emotional score in the control group was significantly higher than the experimental group ($F_{1,88} = 5.43$, $P = 0.02$). There was no significant difference between the two groups at positive emotion and life satisfaction level at the end of the study.

Conclusion: Training “Quality Of Life Therapy” is effective in reducing negative of nursing students.

Keywords: Training “Quality Of Life Therapy”, Subjective Well-being, Nursing student